

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Participatory Action Research to Develop English Narrative Writing Ability by Using the Picture Series Technique for 9th Grade Students

ณัฐนันท์ จาดด้า* และ ชนัดดา ภูหงษ์ทอง

Natthanan Jaddum* and Chanadda Poohongthong

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

Department of Education Faculty of Education, Naresuan University

**Corresponding Author, E-mail: jaddum4@gmail.com, โทร. 083-9607799*

วันที่ส่งบทความ 19 มีนาคม 2562 วันที่แก้ไขครั้งสุดท้าย 30 พฤษภาคม 2562

วันที่ตอบรับบทความ 31 พฤษภาคม 2562 วันที่เผยแพร่ออนไลน์ 1 กรกฎาคม 2563

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผ่านการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มีการดำเนินการตามวงจรการพัฒนาจำนวน 3 วงจร ผู้ร่วมวิจัยจำนวน 36 คน ประกอบด้วยนักเรียน ครู และผู้วิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบคำถามปลายเปิด แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษสูงขึ้นตามวงจรการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.61 14.86 และ 16.36 ตามลำดับ ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 อีกทั้งยังพบว่า ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนนักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และเกิดความคิดอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ในการให้นักเรียนมีโอกาสได้สร้างชุดรูปภาพขึ้นด้วยตนเองในวงจรการพัฒนาสุดท้าย ทำให้นักเรียนมีอิสระ และความท้าทายในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม การเขียนบรรยายภาษาอังกฤษ เทคนิคชุดรูปภาพ

Abstract

The purpose of this research was to develop English narrative writing ability by using the picture series technique for 9th grade students, through participatory action research. The development implementation cycle consisted of three circuits and 36 research participants, which included 34 students, a teacher and a researcher. The tools used in the research were English narrative writing tests using the picture series technique, lesson plans, open-ended question forms, a participatory

observation form, a feedback questionnaire and a satisfaction questionnaire. The research found that the students had the ability to write an English narration in accordance with the development cycle, with an average of 13.61, 14.86 and 16.36 respectively. Overall, the students were satisfied with the highest level. The average was 4.50 and this was also found during the course of teaching and learning. Students formed peer-assisted learning and formed systematic ideas. Giving students the opportunity to create their own picture series, in the final development cycle, allowed the students to be independent and face the challenge of English narrative writing.

Keywords: Participatory Action Research, English Narrative Writing, Picture Series Technique

บทนำ

บุคคลในชาติที่พูดคนละภาษาถือภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (global language) ที่มีความสำคัญอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่จำเป็นที่สุดในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในชาติต่าง ๆ ทั่วโลกให้เป็นไปอย่างสะดวก และรวดเร็ว (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) ภาษา และวัฒนธรรม 3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ 4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากสาระสำคัญในหัวข้อภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทุกทักษะมีปัญหาด้วยกันทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีปัญหามาก เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนการเขียนมักถูกละเลย นักเรียนมีโอกาสน้อยมาก (Nitida, 1996 อ้างถึงใน กฤษณ์ ศรีทนต์, 2559) จึงเป็นการปิดกั้นการพัฒนากระบวนการคิด ความสามารถในการเขียนของนักเรียนจึงอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ทักษะการเขียนยังเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพราะการเขียนช่วยพัฒนาความคิด สติปัญญา ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหา และลำดับเหตุการณ์ได้ (กฤษณ์ ศรีทนต์, 2559) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Sudsiri, 2000 อ้างถึงใน กฤษณ์ ศรีทนต์, 2559) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำมาก

ตามทีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอว่า หนึ่งในคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ประกอบกับการนำเสนอของ (Gramsci, 1971 อ้างถึงใน วัชรพล พุทธิรักษา, 2559) ที่ได้กล่าวว่า การเขียนทั้งแบบสั้น และแบบยาวเป็นการฝึกผู้เรียนให้คิดผ่านการเขียน เพื่อต่อสู้กับนิสัยอันไม่พึงประสงค์ เช่น การพูดเยิ่นเย้อไม่ได้ความ การพูดฉวยโอกาสหาผลประโยชน์หรือพูดลวงโลก ซึ่งนั่นยิ่งสะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า หนึ่งในแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการเขียนที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ดีคือ การใช้ชุดรูปภาพ (picture series) ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถช่วยให้นักเรียนเห็นภาพรวม และลำดับเหตุการณ์/กิจกรรมของช่วงเวลาต่าง ๆ

ได้อย่างชัดเจน ศึกษาได้จากงานวิจัยของ Ekarista (2018) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยาย
ของนักเรียนโดยใช้ชุดรูปภาพด้วยระเบียบวิธีวิจัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จำนวน 3 วงจร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมี
พัฒนาการสูงขึ้น เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของแต่ละวงจร จากการนำเสนองานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เทคนิค
ชุดรูปภาพมีแนวโน้มในการช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษได้

จากบริบทการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้สังเกตเห็นปัญหาการ
เขียนบรรยายภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนบรรยายภาษาอังกฤษเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวอย่างเป็น
ระบบได้ มักมีปัญหาในการเริ่มต้นการเขียน เนื่องจากนักเรียนไม่ทราบว่าจะเริ่มเขียนสิ่งใดก่อน หรือหลัง และ
มักเขียนซ้ำไปซ้ำมาโดยใช้เนื้อหาเช่นเดิม จากปัญหาดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นว่า ความสามารถในการเขียนบรรยาย
ภาษาอังกฤษของนักเรียนควรได้รับการพัฒนา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยใช้เทคนิคชุด
รูปภาพด้วยระเบียบวิธีวิจัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research) [PAR] เพื่อให้ผู้
มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหามีส่วนร่วมในการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษ
โดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพอย่างครอบคลุม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนเขียน
บรรยายภาษาอังกฤษผ่านขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนลงมือเขียน (pre-writing) 2) ขั้น
ร่างงานเขียน (drafting) 3) ขั้นปรับปรุงร่างงานเขียน (revising) 4) ขั้นตรวจสอบอักษร (editing) และ 5) ขั้นนำเสนอ
(publishing)

2. ความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษ หมายถึง การเขียนบรรยายเรื่องราว/กิจกรรม/เหตุการณ์ใน
ชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งบรรยายเหตุผล/ความรู้สึกประกอบ โดยผู้เขียนถ่ายทอดเนื้อหาอย่างถูกต้องตามเกณฑ์การ
ประเมินการเขียนภาษาอังกฤษ (ESL composition profile) ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา (content)
2) ด้านการเรียบเรียง (organization) 3) ด้านคำศัพท์ (vocabulary) 4) ด้านการใช้ภาษา (language use) และ 5) ด้าน
กลไกทางภาษา (mechanics)

3. เทคนิคชุดรูปภาพ หมายถึง สื่อการจัดการเรียนการสอนที่นำเสนอเรื่องราว/กิจกรรม/เหตุการณ์ใน
ชีวิตประจำวันผ่านรูปภาพตั้งแต่ 3 รูปขึ้นไป และมีลักษณะเป็นการเรียงลำดับของเหตุการณ์

4. การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนา โดยผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องในพื้นที่ในการวิจัยมีบทบาทในการร่วมกันปรับปรุง และพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษ

โดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ ประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผน (plan) 2) ขั้นปฏิบัติ (act) 3) ขั้นสังเกต (observe) และ 4) ขั้นสะท้อนผล (reflect)

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ร่วมวิจัย และบทบาทของผู้ร่วมวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผู้ร่วมวิจัย และบทบาทของผู้ร่วมวิจัยตามลำดับของการวิจัยอย่างคร่าว ๆ ดังนี้

1. ในขั้นวางแผน ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบคำถามในการสนทนากลุ่มสำหรับนักเรียน ในฐานะผู้ร่วมวิจัย 2) แบบคำถามในการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการสำหรับครูผู้สอน ในฐานะผู้ร่วมวิจัย 3) แผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบทดสอบการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ 5) แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม เรื่อง การจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ 6) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ 7) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ และ 8) แบบคำถามในการสัมภาษณ์นักเรียน

2. วงจรที่ 1 ปฏิบัติดังนี้ นักเรียนในฐานะผู้ร่วมวิจัย จำนวน 6 คน เสนอความคิดเห็นที่มีต่อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในรายการที่ 3, 4, 6, 7 และ 8 ครูในฐานะผู้ร่วมวิจัย จำนวน 1 คน เสนอความคิดเห็นที่มีต่อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทุกรายการยกเว้นรายการที่ 2 และสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13 จำนวน 28 คน เป็นผู้ได้รับการจัดการเรียนการสอน และสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอน และผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนเป็นผู้จัดการเรียนการสอน และสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งสิ้น 36 คน

3. วงจรที่ 2 ปฏิบัติดังนี้ ครูในฐานะผู้ร่วมวิจัย จำนวน 1 คน เป็นผู้ร่วมพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรายการที่ 3-6 และมีบทบาทเช่นเดียวกับวงจรที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13 จำนวน 28 คน และผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน มีบทบาทเช่นเดียวกับวงจรที่ 1 รวมทั้งสิ้น 30 คน

4. วงจรที่ 3 ปฏิบัติดังนี้ ครูในฐานะผู้ร่วมวิจัย จำนวน 1 คน และผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนเป็นผู้ร่วมพัฒนา และเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในรายการที่ 3, 5, 7 และ 8 และมีบทบาทเช่นเดียวกับวงจรที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13 จำนวน 28 คน เป็นผู้สร้างชุดรูปภาพ และใช้เป็นแบบทดสอบการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษ มีบทบาทเช่นเดียวกับวงจรที่ 1 และนักเรียนจำนวน 5 คน เป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ โดยนักเรียนเป็นผู้มีพัฒนาการในการเขียนที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน โดยพิจารณาจากแบบทดสอบทั้ง 3 วงจร นอกจากนี้ผู้ร่วมวิจัย และผู้วิจัยเป็นผู้ร่วมกันตัดสินใจในการยุติการพัฒนา

ขอบเขตของการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การเขียนบรรยายภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้ขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนลงมือเขียน 2) ขั้นร่างงานเขียน 3) ขั้นปรับปรุงร่างงานเขียน 4) ขั้นตรวจสอบอักษร และ 5) ขั้นนำเสนอ โดยใช้แผนการเรียนรู้จำนวน 3 ฉบับ มีระยะเวลาจำนวน 5, 7 และ 6 ชั่วโมงตามลำดับ

แผนงาน และระยะเวลาทำการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ (Kemmis & McTaggart, 1988 อ้างถึงใน ภัทรพร เกษสังข์, 2559) ประกอบด้วย ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติ ขั้นสังเกต และขั้นสะท้อน

ผล โดยทำการวิจัยจำนวน 3 วงจร เมื่อถึงขั้นสะท้อนผลผู้วิจัยนำผลจากการสะท้อนมาร่วมกันปรับปรุงกับผู้ร่วมวิจัยในชั้นวางแผนต่อไปจนครบ 3 วงจร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่มีเหมือนกันในทุกวงจร คือ แบบคำถามในการพูดอย่างไม่เป็นทางการสำหรับครูผู้สอนในฐานะผู้ร่วมวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่แต่ละวงจรมีความคล้ายคลึงกัน ดังนี้

วงจรที่ 1 ได้แก่ แบบคำถามในการสนทนากลุ่มของนักเรียนในฐานะผู้ร่วมวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 แบบทดสอบการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม เรื่อง การจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ

วงจรที่ 2 ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 แบบทดสอบการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค ชุดรูปภาพ และแบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม เรื่อง การจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ

วงจรที่ 3 ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 แบบทดสอบการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค ชุดรูปภาพที่นักเรียนเป็นผู้สร้างขึ้น แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม เรื่อง การจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ และแบบคำถามในการสัมภาษณ์นักเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยร่วมกับนักเรียนในฐานะผู้ร่วมวิจัย จำนวน 6 คน ครูในฐานะผู้ร่วมวิจัย จำนวน 1 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13 จำนวน 28 คน ผ่านการเสนอความคิดเห็น ดังรายละเอียดที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปแล้วในขั้นผู้ร่วมวิจัย และบทบาทของผู้ร่วมวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากนักเรียน และครูในฐานะผู้ร่วมวิจัย และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

จากปัญหาการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษของนักเรียน จึงทำให้ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้เหมาะสมกับบริบทในการจัดการเรียนการสอน โดยก่อนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากนั้นจึงนำเครื่องมือดังกล่าวไปให้ผู้ร่วมวิจัยซึ่งคือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน และครูตามลำดับในการเสนอความคิดเห็น และพิจารณา รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ด้วย โดยแต่ละวงจรมีการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่คล้ายคลึงกัน การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 3 วงจร แต่ละวงจรประกอบด้วย ชั้นวางแผน ชั้นปฏิบัติ ชั้นสังเกต และขั้นสะท้อนผล การยุติวงจรการพัฒนาได้ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจร่วมกันของผู้ร่วมวิจัย ทั้งนี้ นักเรียนมีการพัฒนาเป็นที่น่าพอใจแล้วจึงยุติ ภายหลังจากการยุติผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อค้นหาผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน

ทั้งนี้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ให้ข้อมูล โดยผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนทราบว่าจะไม่เปิดเผยชื่อของนักเรียนสู่สาธารณะ และมีการสอบถามความสมัครใจในการให้ข้อมูลก่อนการเก็บข้อมูล และขออนุญาตบันทึกภาพ และเสียงตลอดการดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ โดยแบ่งตามวิธีการวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบคำถามในการสนทนากลุ่ม 2) แบบคำถามในการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ 3) แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม 4) แบบสอบถามความคิดเห็น 5) แบบคำถามในการสัมภาษณ์ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยการวิเคราะห์ และตีความข้อมูล จากนั้นจัดระเบียบข้อมูลตามประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ และนำข้อมูลที่มีรหัสเดียวกัน มาจัดกลุ่มให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อทำการอภิปรายผล ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการสามเส้า (triangulation) (สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2559)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ สำหรับแบบสอบถามความพึงพอใจ ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) และแบบทดสอบ ผู้วิจัยทำการตรวจงานเขียนโดยใช้เกณฑ์ ESL composition profile ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษ (Jacobs, 1981)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามวงจรการพัฒนา โดยแต่ละวงจรมีรายละเอียด ดังนี้

วงจรที่ 1

1. **ขั้นวางแผน** ก่อนดำเนินการค้นหาความคิดเห็นของผู้ร่วมวิจัย ซึ่งได้แก่ นักเรียน และครู ผู้วิจัย ได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และเพื่อให้เป็นไปตามวิธีวิทยา ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือผู้ร่วมวิจัยให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเครื่องมือดังกล่าว โดยการเสนอความคิดเห็น พิจารณาความถูกต้อง และ ความเหมาะสม ทั้งนี้ผู้ร่วมวิจัยมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้วิจัย แต่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมบางรายการ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ก่อนเริ่มชั้นลงมือเขียนควรมีการชี้แนะวิธีการวางแผนการเขียน ทบทวนการใช้คำสันธาน คำศัพท์ และหลักไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษที่มีความจำเป็น 2) แบบทดสอบ ควรแก้ไข และปรับปรุงบางรูปภาพให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น 3) แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม ควรมีการเพิ่มรายการเพื่อให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เช่น นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเกี่ยวกับการร่างงานเขียนของตนเอง

2. **ขั้นปฏิบัติ** ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษ 5 ขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนใช้เวลาขั้นตอนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 5 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ขั้นก่อนลงมือเขียน นักเรียนเลือกชุดรูปภาพที่ตนเองต้องการเขียน และระดมความคิดในการวางแผนการเขียนโดยใช้ question words เพื่อตั้งคำถามถึงรายละเอียดของแต่ละรูปภาพ จากนั้นเขียนคำสำคัญของแต่ละรูปภาพ ลงในตารางซึ่งมีตำแหน่งเช่นเดียวกับชุดรูปภาพที่นักเรียนเลือก 2) ขั้นร่างงานเขียน นักเรียนนำคำสำคัญที่ตนเองได้เขียนไว้มาเขียนเป็นประโยคภาษาอังกฤษ และนำคำสันธานมาเชื่อมประโยคให้เกิดความสอดคล้อง และต่อเนื่องกัน พร้อมทั้งเขียนบรรยายเหตุผล/ความรู้สึกประกอบกิจกรรม 3) ขั้นปรับปรุงร่างงานเขียน นักเรียนดำเนินการแก้ไขเรื่องราวที่ตนเองได้เขียนไว้ให้ถูกต้องตามเกณฑ์การประเมินการเขียนภาษาอังกฤษ และดำเนินการแก้ไข 4) ขั้นตรวจสอบอักษร นักเรียนนำเรื่องราวที่ตนเองได้แก้ไขแล้วมาตรวจสอบการสะกดคำศัพท์ และการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ และพิมพ์เล็กอีกครั้ง และดำเนินการแก้ไข และ 5) ขั้นนำเสนอ นักเรียนนำงานเขียนที่ตนเองแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วมาเขียนร่างสุดท้าย และนำมาส่งผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน นอกจากนี้ทุกขั้นตอนดังกล่าว นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน

รูปที่ 1 แสดงการจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพในวงจรที่ 1

3. ขั้นสังเกต ผลจากการสังเกตการณ์ใน 2 ด้าน ระหว่างการจัดการเรียนการสอน ได้แก่

3.1 ด้านการมีส่วนร่วม นักเรียนมีส่วนร่วมในระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับบุคคล 3 ลักษณะดังนี้ 1) ตนเอง นักเรียนระดมความคิดในการระบาคำสำคัญ และเขียนบรรยายภาษาอังกฤษตามชุดรูปภาพด้วยตนเอง 2) เพื่อนนักเรียน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นที่มีต่อรูปภาพ และแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานเขียนของกันและกัน และ 3) ครู นักเรียนขอคำแนะนำในการปรับปรุงงานเขียนของตนเองกับผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน

3.2 ด้านสภาพแวดล้อม จากบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนสามารถแบ่งสภาพแวดล้อมออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้ 1) ความกระตือรือร้น (active) นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเขียนคำสำคัญ และเอาใจใส่ในการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเอง มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน อีกทั้งนักเรียนยังรู้สึกว่ามีอิสระในการเลือกชุดรูปภาพที่ตนเองต้องการเขียน เฉพาะในขั้นก่อนลงมือเขียน ขั้นปรับปรุงร่างงานเขียน และขั้นตรวจสอบอักษร 2) ความกังวลใจ (concern) นักเรียนค่อนข้างเคร่งเครียดในการเขียนบรรยายรายละเอียดของชุดรูปภาพ และค่อนข้างขาดความมั่นใจในความถูกต้องของงานเขียน และเป็นกังวลกับคะแนนที่จะได้รับ ซึ่งปรากฏให้เห็น ในขั้นร่างงานเขียน และขั้นนำเสนอ

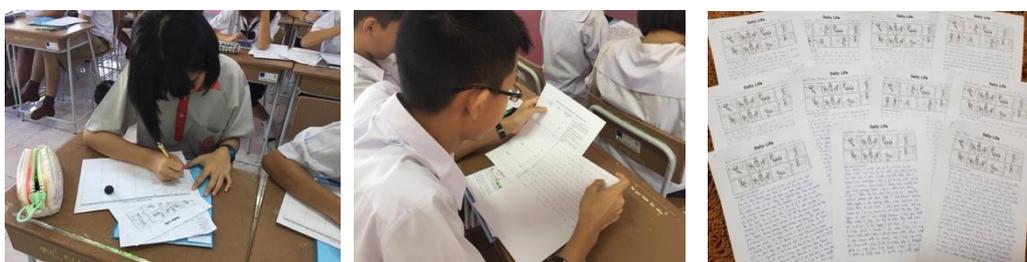
4. ขั้นสะท้อนผล ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยสะท้อนผลออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้ 1) การจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพพบว่า จำนวนของรูปภาพมากเกินไป และนักเรียนรู้สึกไม่มีอิสระเนื่องจากเรื่องราว/กิจกรรม/เหตุการณ์ในชุดรูปภาพมีความถี่มาก ดังนั้นนักเรียนจึงต้องการลด และปรับบางภาพในชุดรูปภาพ และต้องการเพิ่มระยะเวลาบางขั้นตอนอีกด้วย และ 2) ความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.61 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 68.05

วงจรที่ 2

1. **ขั้นวางแผนซ้ำ** ผู้วิจัย และครูในฐานะผู้ร่วมวิจัยนำผลจากการสะท้อนผลในวงจรที่ 1 มาร่วมกันพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 โดยการปรับเปลี่ยนระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนโดยมีรายละเอียด ดังนี้ ขั้นก่อนลงมือเขียน จำนวน 1 ชั่วโมง ขั้นร่างงานเขียน จำนวน 2 ชั่วโมง ขั้นปรับปรุงร่างงานเขียน จำนวน 2 ชั่วโมง ขั้นตรวจสอบอักษร จำนวน 1 ชั่วโมง และขั้นนำเสนอ จำนวน 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 7 ชั่วโมง และ 2) แบบทดสอบ ครูในฐานะผู้ร่วมวิจัย และผู้วิจัยดำเนินการปรับเปลี่ยนกิจกรรมในชุดรูปภาพให้ความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และลดจำนวนรูปภาพลงจากเดิม 16 รูป เหลือ 8 รูป ตามการสะท้อนผลของนักเรียนเพื่อสร้างอิสระในการเขียนให้กับนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

2. **ขั้นปฏิบัติ** มีรายละเอียด ดังนี้ 1) ขั้นก่อนลงมือเขียน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่รายงานว่า นักเรียนสามารถเขียนร่างงานเขียนได้โดยไม่ต้องร่างคำสำคัญก่อนเพราะนักเรียนมีประสบการณ์ในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษมา

จากวงจรที่ 1 แล้ว ดังนั้นจึงมีนักเรียนจำนวน 7 คนที่ยังคงปฏิบัติกิจกรรมในขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษครบทั้ง 5 ขั้นตอน ในขณะที่นักเรียนจำนวน 21 คน ไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมในขั้นก่อนลงมือเขียน แต่ยังคงปฏิบัติกิจกรรมในขั้นตอนอื่น ๆ 2) ชิ้นร่างงานเขียน นักเรียนทุกคนลงมือเขียนบรรยายภาษาอังกฤษพร้อมทั้งเขียนบรรยายเหตุผล/ความรู้สึกประกอบกิจกรรม 3) ชิ้นปรับปรุงร่างงานเขียน นักเรียนนำเรื่องราวที่ตนเองได้เขียนเสร็จสมบูรณ์แล้วมาตรวจสอบความถูกต้องตามเกณฑ์การประเมินการเขียนภาษาอังกฤษ และแก้ไขปรับปรุง 4) ชิ้นตรวจสอบอักษร นักเรียนตรวจสอบการสะกดคำศัพท์ และตัวพิมพ์ใหญ่ และพิมพ์เล็กอีกครั้ง จากนั้นแก้ไขปรับปรุง และ 5) ชิ้นนำเสนอ นักเรียนลงมือเขียนร่างสุดท้าย และนำมาส่งครูในฐานะผู้วิจัย นอกจากนี้ทุกขั้นตอน นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน

รูปที่ 2 แสดงการจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพในวงจรที่ 2

3. ขั้นสังเกต ผลจากการสังเกตการณ์ใน 2 ด้าน ระหว่างการจัดการเรียนการสอน ได้แก่

3.1 ด้านการมีส่วนร่วม นักเรียนมีส่วนร่วมในระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับบุคคล 3 ลักษณะเช่นเดียวกับวงจรที่ 1 โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลลักษณะที่ 3 คือ ครู แต่บุคคลในลักษณะอื่นมีความแตกต่างกัน ดังนี้ 1) ตนเอง มีนักเรียนเพียง 7 คนเท่านั้นที่ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษครบทั้ง 5 ขั้นตอน และนักเรียนจำนวน 21 คน ดำเนินการเขียนโดยเริ่มจากชิ้นร่างงานเขียนเป็นต้นไป 2) เพื่อน นักเรียน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น และสลับเปลี่ยนกันอ่านงานเขียนเพื่อให้ข้อเสนอแนะ เรียนรู้ข้อผิดพลาด ตรวจสอบความถูกต้องซึ่งกันและกัน

3.2 ด้านสภาพแวดล้อม จากบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนสามารถแบ่งลักษณะของสภาพแวดล้อมออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) ความกระตือรือร้น นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเขียนคำสำคัญ เขียนบรรยายรายละเอียดของรูปภาพ ทบทวน ตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งปรากฏให้เห็นในทุกขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษ 2) ความท้าทาย (challenge) เนื่องจากจำนวนรูปภาพเหลือ 8 รูป จึงทำให้นักเรียนรู้สึกมีอิสระในการเขียนให้สำเร็จด้วยความพยายามของตนเอง นอกจากนี้การสลับเปลี่ยนกันอ่านงานเขียนซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนเกิดความท้าทายในการให้คำแนะนำเพื่อนอีกด้วย ซึ่งปรากฏให้เห็นในทุกขั้นตอนยกเว้นชิ้นนำเสนอ

4. ขั้นสะท้อนผล ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยสะท้อนผลออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้ 1) การจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ นักเรียนมีความสนใจในการสร้างชุดรูปภาพของตนเองเนื่องจากนักเรียนให้เหตุผลว่าการสร้างชุดรูปภาพของตนเองอาจทำให้นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของตนเองได้อย่างละเอียด และลึกซึ้งขึ้น และควรตัดขั้นก่อนลงมือเขียนในวงจรต่อไป เนื่องจากนักเรียนสามารถเขียนร่างงานเขียนได้โดยไม่ต้องเขียนคำสำคัญในขั้นก่อนลงมือเขียนแล้ว 2) ความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.86 คิดเป็นร้อยละ 74.30

วงจรที่ 3

1. **ขั้นวางแผนซ้ำ** ผู้วิจัย และครูในฐานะผู้ร่วมวิจัยนำผลจากการสะท้อนผลในวงจรที่ 2 มาร่วมกันพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยการยุติขั้นก่อนลงมือเขียน ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้ ขั้นร่างงานเขียน จำนวน 2 ชั่วโมง ขั้นปรับปรุงร่างงานเขียน จำนวน 2 ชั่วโมง ขั้นตรวจสอบอักษร จำนวน 1 ชั่วโมง และขั้นนำเสนอ จำนวน 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบ ผู้วิจัยให้นักเรียนสร้างชุดรูปภาพของตนเอง และนำมาใช้เป็นแบบทดสอบ

2. **ขั้นปฏิบัติ** ก่อนการดำเนินการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยมอบหมายให้นักเรียนสร้างชุดรูปภาพ ของตนเองเพื่อใช้เป็นแบบทดสอบ ซึ่งนักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องราว/กิจกรรม/เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน และจำนวนรูปภาพในชุดรูปภาพด้วยตนเอง ทั้งนี้ นักเรียนจะต้องมีรูปภาพอย่างน้อย 3 รูปขึ้นไป จากนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยตัดขั้นก่อนลงมือเขียนออก และเริ่มต้นการจัดการเรียนการสอนด้วยขั้นร่างงานเขียนเป็นต้นไป และทุกขั้นตอนดำเนินกิจกรรมเช่นเดียวกับวงจรที่ 1 และ 2 ทุกประการ

รูปที่ 3 แสดงการจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพในวงจรที่ 3

3. **ขั้นสังเกต** ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนการเขียน ผู้วิจัยสังเกตการณ์ 2 ด้าน ได้แก่

3.1 ด้านการมีส่วนร่วม นักเรียนมีส่วนร่วมในระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับบุคคล 3 ลักษณะเช่นเดียวกับวงจรที่ 1 และ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลลักษณะที่ 3 คือ ครู แต่บุคคลในลักษณะอื่นมีความแตกต่างกัน ดังนี้ 1) ตนเอง นักเรียนเขียนบรรยายภาษาอังกฤษตามชุดรูปภาพที่ตนเองสร้างขึ้นพร้อมทั้งเขียนบรรยายเหตุผล/ความรู้สึกประกอบกิจกรรม 2) เพื่อน นักเรียน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อชุดรูปภาพ เนื่องจากนักเรียนเป็นผู้สร้างขึ้นแต่มีการพูดคุย และสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของ ชุดรูปภาพของกันและกัน และสลับเปลี่ยนกันอ่านงานเขียน เพื่อให้คำแนะนำ และร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

3.2 ด้านสภาพแวดล้อม จากบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนสามารถแบ่งลักษณะ ของสภาพแวดล้อม ออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) ความกระตือรือร้น นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเขียนบรรยายรายละเอียดของรูปภาพ ทบทวน ตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุง และให้คำแนะนำเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งปรากฏให้เห็นในทุกขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษ 2) ความเพลิดเพลินสนุกสนาน (enjoyment) นักเรียนมีความสนุกสนานในการเขียนบรรยายชุดรูปภาพที่ตนเองเป็นผู้สร้างขึ้น และสำรวจ พูดคุย และสอบถามเพื่อนร่วมชั้นเรียนเกี่ยวกับชุดรูปภาพของกันและกัน ซึ่งปรากฏให้เห็นในขั้นร่างงานเขียน

4. **ขั้นสะท้อนผล** ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยสะท้อนผลออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

4.1 การจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ

สำหรับการสังเกตในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากชุดรูปภาพไม่ได้ถูกกำหนดด้วยผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนแต่นักเรียนเป็นผู้สร้างขึ้น และกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียนมีความแตกต่างกัน จึงทำให้นักเรียนไม่ได้

แสดงความคิดเห็นที่มีต่อชุดรูปภาพของเพื่อนร่วมชั้นเรียน แต่มีการสำรวจ และพูดคุยกันเกี่ยวกับชุดรูปภาพของกันและกัน แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนยังได้รับอิสระในการเขียน และสามารถเขียนได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนมากขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นปรับปรุงร่างงานเขียน และขั้นตรวจสอบอักษร เนื่องจากนักเรียนมีการสลับเปลี่ยนกันอ่านงานเขียน กิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดซึ่งกันและกันอย่างเป็นมิตร บรรยากาศในชั้นเรียนจึงมีความผ่อนคลาย นักเรียนมีความสุข และสนุกสนานในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดรูปภาพที่ตนเองเป็นผู้สร้างขึ้น

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัด และประเมินผลพบว่า ด้านที่นักเรียนมีระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด คือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X}=4.60$) และด้านที่นักเรียนมีระดับความพึงพอใจรองลงมาอยู่ระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.55$) ซึ่งโดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.50$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียน ภายหลังจากการพัฒนาการเรียนบรรยายภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพทั้ง 3 วงจร นักเรียนสะท้อน 2 หัวข้อ ได้แก่ 1) การส่งเสริมความคิด และ 2) การส่งเสริมการเรียนรู้สิ่งใหม่ และปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียน และครูผู้สอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การส่งเสริมความคิด ชุดรูปภาพสามารถช่วยทำให้นักเรียนเกิดการคิดอย่างเป็นระบบ โดยนักเรียนสามารถเรียบเรียง และลำดับสิ่งที่ต้องการเขียนได้อย่างง่ายดายมากขึ้นโดยการดูจากชุดรูปภาพ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“รูปภาพมันทำให้หนูรู้ว่าต้องเขียนอะไรก่อนหลังค่ะ มันทำให้เขียนง่ายกว่าที่ไม่มีรูปอะไรเลย ก็เขียนตามรูปไปไว้ในรูปมันมีรายละเอียดอะไรบ้าง เขียนไปเรื่อย ๆ เป็นรูป ๆ ไปจนครบค่ะ” (นักเรียนคนที่ 2)

นอกจากนี้กิจกรรมในขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษทั้ง 5 ขั้นตอน ยังสามารถช่วยทำให้นักเรียนเขียนได้อย่างเป็นระบบ และยังทำให้นักเรียนเขียนได้ง่ายขึ้น ดังคำกล่าวต่อไปนี้

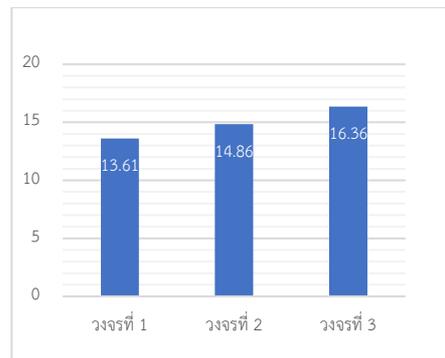
“ขั้นแรกก็มีการวางแผนก่อนค่ะว่าแต่ละรูปเราจะเขียนอะไรบ้างแล้วก็ลงมือเขียนแล้วพอขั้นแก้ไข และตรวจสอบอักษรก็ให้อาจารย์ช่วยดูว่ามันถูกต้องรึป่าว ถามเพื่อนที่เก่งด้วยค่ะ ให้เพื่อนดู grammar ให้บ้างถามคำศัพท์บ้าง พอขั้นสุดท้ายก็ทำให้เขียนได้ง่าย เขียนได้มากกว่าก่อนที่จะมาฝึกเขียนแบบนี้มากเลยค่ะ” (นักเรียนคนที่ 1)

2) การส่งเสริมการเรียนรู้สิ่งใหม่ และปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียน และครูผู้สอน การปฏิบัติกิจกรรมในขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ และเรียนรู้ข้อผิดพลาดของตนเอง และเพื่อนร่วมชั้นเรียนผ่านการได้รับคำแนะนำจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“ครั้งแรกแทบไม่รู้คำศัพท์เลย เหตุผลก็ยังไม่รู้ เขียนไม่ได้ไม่รู้เลยว่าเขียนบรรยายยังไง ครั้งที่สองก็เอา comment จากอาจารย์ คำแนะนำของเพื่อน และความคิดของตัวเองมาเขียนให้ดีขึ้น แล้วครั้งสุดท้ายก็ปรึกษาเพื่อนน้อยลง คิดเองเพราะว่ามีประสบการณ์จากครั้งที่หนึ่ง และสองมาแล้ว พอครั้งที่สาม รู้สึกภูมิใจเพราะผมพอรู้คำศัพท์แล้ว รู้ tense แล้ว ทำเองล้วน ๆ ครบ” (นักเรียน คนที่ 5)

4.2 ความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.36 คิดเป็นร้อยละ 81.80

จากคะแนนความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพในวงจรที่ 1, 2 และ 3 นักเรียนมีพัฒนาการดังรูปที่ 4

รูปที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยระเบียบวิธีวิจัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่ดำเนินการพัฒนาอย่างเป็นระบบทั้ง 4 ขั้นตอน (ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติ ขั้นสังเกต และขั้นสะท้อนผล) และการมีส่วนร่วมของผู้ร่วมวิจัยที่ร่วมมือกันพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในทุกวงจการพัฒนา จึงนำมาซึ่งการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพที่มีประสิทธิภาพ และสามารถช่วยแก้ปัญหาการเขียนของนักเรียนได้ ซึ่งความสำเร็จของการพัฒนาความสามารถในการเขียนดังกล่าวนอกจากจะเกิดจากผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน และตัวของนักเรียนเองแล้ว การมีส่วนร่วมของเพื่อนร่วมชั้นเรียนถือเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง เนื่องจากนักเรียน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนมีการร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดรูปภาพของกันและกัน อีกทั้งยังสลับเปลี่ยนกันอ่านงานเขียนซึ่งกัน และกันจึงเกิดการเรียนรู้ข้อผิดพลาด ให้คำแนะนำ (peer supervising) และตรวจสอบความถูกต้อง (peer mentoring) ซึ่งกันและกัน และในบางกรณีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer-assisted learning) ได้ปรากฏในลักษณะที่นักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนสูงกว่าช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า (นันทวัน วัฒนมงคลสุข, วรพงษ์ คุณเดชอมร และศิรินาถ บุรณพงษ์, 2560)

สำหรับกิจกรรมทั้ง 5 ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพในแต่ละวงจรมีนักเรียนมีความสามารถในการเขียนที่สูงขึ้นตามวงจการพัฒนาทั้ง 3 วงจร คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.61 14.86 และ 16.36 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ekarista (2018), Imastuti, Sujoko and Suparno (2014) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายของนักเรียนโดยใช้ชุดรูปภาพด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการจำนวน 3 วงจรพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นทุกวงจ นอกจากนั้นชุดรูปภาพยังกระตุ้นการเขียนของนักเรียน และทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sa'diyah, H (2017) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนพรรณนาด้วยเทคนิคชุดรูปภาพโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการจำนวน 3 วงจร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นเช่นเดียวกัน และในการศึกษาคั้งนี้ไม่จำเป็นต้องดำเนินการครบทั้ง 5 ขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษเสมอไป เนื่องจากในกรณีที่นักเรียนต้องการข้ามขั้นตอนที่ 1 ไปในวงจที่ 2 และ 3 เพราะมีประสบการณ์ในการเขียนมาแล้ว ดังนั้นครูผู้สอนสามารถตัดทอนขั้นตอนได้ตามบริบทการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้การตัดขั้นก่อนร่างงานเขียนไม่ได้ส่งผลกระทบต่อถึงงานเขียนของนักเรียนแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามยังเป็นการสร้างความท้าทายในการใช้ความรู้ความสามารถในการเขียนของนักเรียนด้วยดังทฤษฎีการสั่นไหล (flow theory) ของ Csikszentmihalyi (1990) ที่นำเสนอว่า ความท้าทาย และทักษะเป็นหนึ่งในสิ่งที่บุคคลเกิดสภาวะ

สิ้นไหลในการเรียนรู้ และปฏิบัติงาน ลักษณะดังกล่าวได้ปรากฏในการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในวงจรที่ 1 บรรยายภาคในการจัดการเรียนการสอนบางขั้นตอนทำให้นักเรียนเกิดความกังวลใจในการเขียน และคะแนนที่จะได้รับ ทั้งนี้อันเนื่องมาจากการขาดประสบการณ์ และโอกาสในการเขียน จึงทำให้นักเรียนไม่พึงพอใจกับงานเขียนของตนเองมากนัก ภายหลังจากการได้รับการจัดการเรียนการสอนในวงจรที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยลด และปรับชุดรูปภาพให้นักเรียนมีอิสระในการเขียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลปรากฏว่านักเรียนเกิดความท้าทายในการเขียน และได้ใช้ความสามารถของตนเองในการเขียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งก่อนการพัฒนาการเรียนในวงจรที่ 3 นักเรียนสะท้อนว่านักเรียนมีความสนใจในการสร้างชุดรูปภาพด้วยตนเอง ในวงจรสุดท้ายนักเรียนจึงใช้ชุดรูปภาพที่ตนเองสร้างขึ้นมาใช้เป็นแบบทดสอบ การเขียนโดยใช้ชุดรูปภาพดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานในการเขียน เนื่องจากนักเรียนได้รับอิสระในการคิดริเริ่มในการสร้างชุดรูปภาพ และการเขียนบรรยายรายละเอียดต่าง ๆ ตามชุดรูปภาพของตนเอง นั้นแสดงให้เห็นว่า ความท้าทายในการสร้างชุดรูปภาพ และการใช้ความสามารถของนักเรียนในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดรูปภาพที่ตนเองสร้างขึ้นทำให้นักเรียนได้ใช้ศักยภาพที่มีอย่างเต็มที่

นอกจากนี้การเกิดความคิดอย่างเป็นระบบได้รับการพัฒนาจากการจัดการเรียนการสอน การเขียนบรรยายภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคชุดรูปภาพ และขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษทั้ง 5 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับ (Gramsci, 1971 อ้างถึงใน วัชรพล พุทธิรักษา, 2559) ที่ได้กล่าวว่า การเขียนทั้งแบบสั้น และแบบยาวเป็นการฝึกผู้เรียนให้คิดผ่านการเขียนเพื่อต่อสู้กับนิสัยอันไม่พึงประสงค์ เช่น การพูดเยิ่นเย้อไม่ได้ความ การพูดฉวยโอกาสหาผลประโยชน์หรือพูดวงโลกด้วย และWening (2016) ที่ได้นำเสนอว่า ชุดรูปภาพส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดในการเขียน นักเรียนจำนวนมากเกิดความสับสนในการเริ่มต้นการเขียน ชุดรูปภาพ จึงช่วยกระตุ้นการเขียนอย่างเป็นระบบเนื่องจากชุดรูปภาพทำให้ทราบว่าจะต้องเขียนอะไรก่อนหรือหลัง นอกจากนี้ชุดรูปภาพยังส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ของนักเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ครูผู้สอนควรตระหนักถึงความเหมาะสมของจำนวนชุดรูปภาพ และความถี่ของกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของนักเรียน
2. จากการจัดการเรียนการสอนเขียนบรรยายภาษาอังกฤษด้วยขั้นตอนการเขียนภาษาอังกฤษทั้ง 5 ขั้นตอน ในบางกรณีนักเรียนอาจไม่มีความจำเป็นในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทในการจัดการเรียนการสอน และความสามารถในการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยสามารถสอดแทรก และศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับประเด็นทางสังคม หรือความแตกต่างของปัจเจกบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิต และมุมมองของบุคคลอื่นผ่านการสร้างชุดรูปภาพด้วยตนเอง
2. การพัฒนาชุดรูปภาพสามารถต่อยอดให้เกิดความน่าสนใจ และดึงดูดความสนใจจากนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น เช่น การเพิ่มรายละเอียดของรูปภาพ ลักษณะของตัวละคร และการกำหนดสีสรรในรูปภาพ

กิตติกรรมประกาศ

บทความฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัย และประเมินผลการศึกษามหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ซึ่งสำเร็จลุล่วงได้ผู้วิจัยต้องขอขอบคุณผู้ร่วมวิจัยทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยเป็น

อย่างดี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัดดา ภูหงษ์ทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผู้สนับสนุน ชี้แนะแนวทาง และผลักดันให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมายในระหว่างการดำเนินการวิจัย นอกจากนี้ยังส่งผลทำให้ข้าพเจ้าสามารถเขียนบทความฉบับนี้ได้เสร็จสมบูรณ์

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณ์ ศรีทัตต์. (2559). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเบื้องต้นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานโดยใช้เทคนิคการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของไวก้อตสกี. *วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์*, 3(3), 113-128.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- นันทวัน วัฒนมงคลสุข, วรพงษ์ คุณเดชมร และศิรินาถ บุรณพงษ์. (2560). เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 11(3), 276-287.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2559). *การวิจัยปฏิบัติการ Action research*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรพล พุทธิรักษา. (2559). *กรัมซี่ การศึกษา และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม*. สืบค้น 1 มีนาคม 2562, จาก https://www.academia.edu/27241538/2016_กรัมซี่_การศึกษาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม_in_Thai_
- สุภางค์ จันทวานิช. (2559). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว, (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Csikszentmihalyi, M. (1990). *Flow: The psychology of optimal experience*. New York: Harper Perennial.
- Ekarista, F. (2018). Improving Students' Writing Ability in Recount Text Using Picture Series. *KnE Social Sciences*, 3(4), 343-351.
- Imastuti, M. W., Sujoko, S., & Suparno, S. (2014). Improving students' writing ability in narrative text using picture series. *English Education: Jurnal Pendidikan Bahasa Inggris Universitas Sebelas Maret*, 2(3), 316-322.
- Jacobs, H. L. (1981). *Testing ESL composition*. U.S.A: Newbury house.
- Sa'diyah, H. (2017). Improving students' ability in writing descriptive texts through a picture series-aided learning strategy. *The English Teacher*, 3(11), 164-182.
- Srisaard, B. (2013). *Preliminary research* (9th ed.). Bangkok: Suwiriyasan.
- Wening, R. H. (2016). The role of picture series in improving students' writing ability. In *International Conference on Education 2016* (p.739-746). Indonesia: Universitas Negeri Malang.

Translated Thai References

- Buddharaksa, W. (2016). *Gramsci, education, and social transformation*. Retrieved March 1, 2019, from https://www.academia.edu/27241538/2016_กรัมซี่ การศึกษาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม_in_Thai_ [in Thai]
- Chantavanich, S. (2016). *Qualitative data analysis* (12th ed.). Bangkok: Chulalongkorn university printing house. [in Thai]
- Donkaewbua, S. (2015). *Linguistics for English language teacher*. Bangkok: Chulalongkorn university printing house. [in Thai]
- Ketsang, P. (2016). *Action research*. Bangkok: Chulalongkorn university printing house. [in Thai]
- Ministry of education. (2008). *The basic education core curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: The agricultural cooperative federation of Thailand. [in Thai]
- Soratat, K. (2016). Development of basic English writing ability of first-year students at Rajamangala university of technology Isan using the theme of Vygotsky's scaffolding techniques. *Prae-wa Kalasin journal of Kalasin university*, 3(3), 113-128. [in Thai]
- Srisa-aad, B. (2013). *Basic Research*. Bangkok: Suweeriyasan printing house. [in Thai]
- Watthanamongthonsuk, N., Khundejamorn, W., & Buranapong, S. (2017). English grammar teaching through "peer assist" technique. *Journal of Nakhonratchasima college*, 11(3), 276-287. [in Thai]